

ANITA

PHYSALIS NIET MEER RIJP

Anita had zes weken vakantie in het najaar en vond bij haar terugkeer een berg onkruid. “Zes weken is te lang voor een moestuin. Ik heb al twee kruiwagens onkruid weggehaald. Nu moet ik die honderden kiemplantjes van Afrikaantjes nog uittrekken. Ze hebben wel hun nut bewezen want mijn preiplanten zijn vrij van ziekten en plagen in tegenstelling met de prei in andere tuintjes, maar nu is het genoeg geweest, ze moeten weg.”

Achteraan in de tuin staan een paar bossen Physalis peruviana met gele bloemetjes. Er hangen ook al groene lampionnetjes aan waar de lekkere oranje bessen (soms goudbessen genoemd) in groeien.

“Maar die worden waarschijnlijk niet meer op tijd rijp. De plant kan niet tegen de vorst, ik vrees dat hij binnenkort gaat bevriezen. Spijtig, want we vinden die bessen zo lekker. We hebben gewoon te weinig warm weer gehad. We hebben uit Portugal zaadjes meegebracht voor volgend jaar, want van onze eigen planten zullen we helaas geen zaad overhouden.”

NOG EEN BEETJE OOGSTEN

ANDIJVIE WEG VÓÓR VORST

“Mijn dochter sukkel met haar rug”, zegt Anita. Dus ruimt zij ook het tuintje van Gitte op. Hier staat de prei er maar triest bij, met duidelijke sporen van roest. “Volgens mij omdat er te weinig Afrikaantjes stonden. Misschien is het toeval, maar ik wijt het toch daar aan.” Er staan nog een tiental prachtige kroppen andijvie. “Die moeten we binnenkort oogten, voor het gaat vriezen, anders zijn ze verloren.” Aan de overkant ligt het tuintje van Anneke, maar de eigenares is met vakantie dus is hier nog geen herfstschoonmaak gehouden. De koolrabi barst hier bijna uit zijn voegen. De knollen kan je rauw of gekookt eten, net als bloemkool. Er waren ook hoge verwachtingen voor het niet zo bekende suikerbrood of groenlof. De dames bestuderen de planten in één van de tuintjes. Eén van hen heeft al geproefd van de groente. “Nogal bitter, vind ik. Je moet de bladeren eerst wat laten weken, dan is de smaak beter.” Er wordt geopperd dat je de wortel kan gebruiken als chicorei en dat je het groenlof kan kweken zoals witloof, desnoods in de kelder. Maar de dames zijn er niet zeker van en zijn van plan advies te vragen aan Marcel.

CHRIS

MINI EN MAXI BLOEMKOOL

Chris verwachtte veel van de zonnewortels in haar tuintje, maar het is een anticlimax geworden. Ze zouden moeten bloeien in juni, maar de bloemen verschenen pas in oktober en de knolletjes die Chris uit de grond haalt, zijn piepklein. De twee meter hoge planten zijn ook omgewaaid, dus zal er niet veel meer van komen.

De bloemkolen doen het wel supergoed in dit tuintje. Chris heeft schattige mini-exemplaren van amper tien centimeter diameter, maar ook volwassen bloemkolen. De groene schutbladeren zijn volgens de regels van de kunst dichtgebonden zodat de kool ongeschonden verder kan groeien. Dat komt zeker goed.

Over haar prei en selder is Chris minder tevreden. De plantjes staan er wat ongelukkig bij, met bruine vlekken op de bladeren.

“Ik heb nochtans koffiedras mee in de grond gestopt toen ik de selder plantte, dat had Marcel van De Volkstuin ons aangeraden. Maar het heeft niet geholpen.”

Toch is Chris nog altijd heel enthousiast over haar tuintje. “Het is nuttig en plezierig.”

CYNTHIA EN BJORN

GROTE SCHOONMAAK

Cynthia is samen met haar zoon Björn aan de grote schoonmaak bezig. Al het onkruid en de planten die hun vruchten en knollen allemaal hebben afgestaan, worden weggehaald. “Maïs, bonen, courgetten, ze hebben allemaal hun beste tijd gehad”, zegt Cynthia. “Mag de pastinaak ook weg?”, vraagt Björn hoopvol. “Nee, die blijft nog even staan”, zegt zijn moeder. Björn trekt een grimas, hij vindt pastinaak niet zo lekker. Hij is wel vol enthousiasme in de weer met een gieter om de overgebleven wortelen, de gewraakte pastinaak en wat winterprei water te geven. Ook hier doet de winterprei het niet zo goed. Bij het tuinpadje staat een mand met de laatste oogst: wat peterselie en boontjes.

Moeder en zoon hebben wel dolle pret. Een kruiwagen vol afval wordt vol weggereden, en wanneer het duo terugkomt, is Björn in de kruiwagen gekropen en rijdt mama met hem rond. Missie geslaagd!

SANDRA

NIEUWE COMPOSTMEESTER

“Sinds gisteren ben ik officieel compostmeester”, lacht Sandra. Een eerdere poging om gezamenlijk met alle Kroeme Riek-tuiniers een compostvat te vullen, is niet gelukt omdat er te veel fout materiaal werd ingegooid en niet de juiste verhouding in acht werd genomen voor de samenstelling van de inhoud. Intussen heeft Sandra een eigen compostvat in haar tuintje.

Dit jaar zal ze haar eigen compost nog niet kunnen gebruiken. De tuiniers hebben gezamenlijk een lading compost laten komen op advies van hun mentor Marcel. “Ik heb eerst een laag karton over de aarde gelegd om te beletten dat er nog onkruid groeit en daarop de compost aangebracht”, zegt Sandra. Ze heeft in de herfst nog heel wat werk gehad met haar bloemkolen. “Er zaten zeker 150 rupsen op. We hebben ze stuk voor stuk weggeplukt en alle bladeren met eitjes verwijderd. Dan heb ik er een oplossing met bruine zeep overgespoten. Nu gaat alles goed.”

GHISLAINE

VOLGEND JAAR NETTER

Ghislaine is ongetwijfeld de meest nette tuinier. Ze heeft nog spruiten, bloemkool, broccoli en prei staan. Het planten van die prei heeft heel wat voeten in de aarde gehad. “Ja, de prei was een zware opdracht. Twee keer heb ik hem uit de grond gehaald omdat ik niet tevreden was over de rijen. De derde keer heb ik er een meetlat bijgehaald, en nu staat hij goed.”

Het tuintje is grondig schoongemaakt. “Ik heb ook alle Afrikaantjes weggehaald. Ik ga wel langs de afsluiting met het tuintje naast mij en aan de rand van de tuin een rij madeliefjes zeten.” Eén van de collega-tuiniers is voor vijf maanden naar Thailand en heeft een sierplant bij Ghislaine in bewaring gegeven. Maar het is een vetplant die ze mee naar huis zal moeten nemen om hem vorstvrij te laten overwinteren. Het insectenhotel vooraan in de tuin wordt gereinigd. “Het moet aan één kant worden afgesloten zodat de wind er niet meer doorheen kan blazen.”